

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului

în cauza civilă

Victoria Rusu împotriva lui Alexandru Rusu

(modificarea cuantumului pensiei de întreținere)

împotriva deciziei din 9 iulie 2025 a Curții de Apel Centru,

(Dosarul nr. 2ra-964/25
NR. PIGD 2-24118795-01-2ra-29122025)

Recursul este vădit neîntemeiat. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie temei de casare a acesteia.

Judecătoria Criuleni, sediul Central (jud. A. Arapu-Buțco)
Curtea de Apel Centru (jud. A. Panov, S. Vișcu, E. Bolocan)

22 iulie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului declarat de Alexandru Rusu,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Diana Stănilă,

Gheorghe Stratulat, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 21 octombrie 2024, Victoria Rusu a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Alexandru Rusu cu privire la modificarea cuantumului pensiei de întreținere.

2. În motivarea acțiunii a indicat că la xxxxx, a fost încheiată căsătoria cu Alexandru Rusu. Din timpul conviețuirii împreună, părțile au doi copii minori comuni și anume - xxxxx.

3. A menționat că, prin hotărârea din 7 octombrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, a fost desfăcută căsătoria, fiind determinat domiciliul copiilor minori cu mama, reclamanta Victoria Rusu, încasată pensia de întreținere de la Alexandru Rusu, în beneficiul Victoriei Rusu, pentru copiii minori xxxxx, în cuantum fix, a câte 1 000 de lei/lunar, cuantum care prin decizia din 14 aprilie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost modificat până la 1 500 de lei/lunar, pentru fiecare copil.

4. Reclamanta a explicat că cuantumul stabilit anterior este foarte mic, insuficient în raport cu cheltuielile pe care le suportă pentru întreținerea copiilor minori zi de zi, ori acest cuantum stabilit nu acoperă cheltuielile pentru minimul existenței de trai a copiilor, dar nici parțial cheltuielile suplimentare necesare ale copiilor minori. Întreținerea unui copil nu presupune doar asigurarea materială a acestuia, ci și educarea, dezvoltarea fizică, intelectuală, spirituală și socială, tratarea lui în caz de îmbolnăvire (tratarea în acest caz nu presupune doar procurarea medicamentelor), ceea ce implică cheltuieli suplimentare, eforturi și stres din partea părintelui căruia i-a fost lăsat spre domiciliere și îngrijire copilul.

5. A susținut că, ambii copii pe lângă studiile medii, la care zilnic sunt antrenați, mai frecventează suplimentar și alte școli de specialitate. Respectiv, la toate cheltuielile legate de transport, școlarizare, hrană, haine, medicamente în caz de boală, etc, mai este nevoie și de rechizite necesare studiilor, activități ce sunt contra plată, iar din cele relatate, reclamanta de una singură este în imposibilitate

de a ține piept, mai ales luând în considerație că mai are la întreținere încă un copil cu vârstă fragedă, ori cea din urmă la moment nu lucrează.

6. A notat că, în prezent, copiii minori xxxxx, sunt la îngrijirea permanentă a mamei lor, astfel că ultimei îi revine un șir întreg de obligațiuni, precum îngrijirea zilnică și igiena copiilor, procurarea produselor alimentare și prepararea hranei, activități de educare, etc, respectiv, în aceste condiții, este echitabil ca tatăl copiilor, Alexandru Rusu să contribuie financiar într-o măsură mai mare, luând în considerație că muncește peste hotarele Republicii Moldova. În mod distinct, se pune în evidență și faptul că suma pensiei de întreținere a copiilor minori trebuie să fie reală, necesară și rezonabilă, totodată să nu fie în detrimentul celui alt părinte, iar în cazul dat, pensia de întreținere pentru copiii minori în cuantum a câte 1 500 de lei/lunar pentru fiecare copil, nu corespunde în mod real nevoilor minorilor și necesităților de întreținere la această vârstă.

7. A relatat că nu poate fi respinsă solicitarea sa de a fi modificat cuantumul sus menționat, prin majorarea de la 1 500 de lei/lunar pentru fiecare copil, la suma bănească fixă a câte 3 500 de lei pentru fiecare copil, deoarece acest fapt ar fi în detrimentul copiilor minori.

8. A indicat că, în sensul noțiunii “un trai decent”, se poate spune că un asemenea drept primește o modestă atenție din unghiul reglementărilor internaționale și naționale, precum și din partea doctrinei juridice care ne spune că se referă la “(...) minimul de existență”, referindu-se la: hrana, îmbrăcăminte, asistența medicală și serviciile sociale necesare), oferindu-ne și o definiție, în sensul lărgit al noțiunii, potrivit căreia dreptul la un trai decent vizează “(...) posibilitatea omului de a deține și de a beneficia de bunurile și realizările civilizației: asigurare medicală, tehnică modernă, mijloace de transport, hrană rațională și calorică, servicii ale întreprinderilor din sfera de deservire, acumularea de bogății culturale. Traiul decent este imposibil fără dezvoltarea liberă a personalității, fără beneficierea de realizările științei, culturii, fără posedarea unei profesii”. Deci traiul decent se poate traduce, în sensul său larg și, evident, în strânsă legătură cu dimensiunea sa axiologică, ca fiind acea obligație a părinților de a-i asigura copilului pe lângă dreptul la viață și “dreptul la condiții rezonabile de viață, care să asigure un trai civilizat și decent copilului”, adică accesul copilului la bunurile și serviciile civilizației, cum ar fi dreptul la hrana rațională și calorică, la tehnica modernă, la acumularea bogăției culturale, etc.

9. Reclamanta a specificat că, orice om are dreptul la un trai decent, iar minimul de existență nu asigură persoana cu strict necesar. Sau cel puțin, indicele propus de datele statistice nu corespund criteriilor reale de existență a persoanei în condițiile economice actuale ale Republicii Moldova. Ori, în anul 2018, Confederația Națională a Sindicatelor din Moldova a insistat asupra modificării

cuantumului minimului de existență. Obiectul CNSM este modificarea și a Legii cu privire la minimul de existență sau elaborarea unui nou proiect de lege cu privire la coșul minim pentru un trai decent. Astfel, a făcut trimitere la prevederile Legii nr. 152 din 5 iulie 2002 cu privire la minimul de existență și a Regulamentului cu privire la modul de calculare a mărimii minimului de existență, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 285 din 2013, potrivit cărora mărimea minimului de existență se calculează prin însumarea mărimii valorice a coșului alimentar, a cheltuielilor pentru procurarea mărfurilor industriale și pentru achitarea serviciilor prestate, precum și a mărimilor primelor și contribuțiilor obligatorii. Estimarea mărimii valorice a coșului alimentar se efectuează în baza seturilor minime de produse alimentare, formate prin metoda normativă și a prețurilor de consum la produsele alimentare. Cheltuielile pentru procurarea mărfurilor industriale și pentru achitarea serviciilor, precum și mărimile primelor și contribuțiilor obligatorii nu sunt normate.

10. A precizat că, în cheltuielile pentru procurarea mărfurilor industriale se includ costurile pentru achiziționarea următoarelor categorii de produse: îmbrăcăminte, lenjerie, încălțăminte, ciorapi, articole de galanterie, veselă, rechizite școlare, produse sanitare și de igienă, detergenți, medicamente. În cheltuielile pentru achitarea serviciilor se includ cheltuielile pentru serviciile locativ-comunale, serviciile de transport public, comunicații electronice și poștale, de protecție a sănătății, serviciile prestate de către instituțiile preșcolare, serviciile de reparație a îmbrăcăminte, încălțăminte, a aparatelor de uz casnic, serviciilor rituale. La caz, copiii minori pentru care se datorează întreținere din partea părântului au vârste cuprinse între 13 ani și 8 ani, care pe lângă activități școlare, mai practică și activități de educare și dezvoltare extrașcolare, iar întreținerea acestora este cu mult mai mare decât minimul de existență stabilit de către Biroul Național de Statistică al Republicii Moldova, ori conform informației statistice a BNS, minimul de existență în semestrul II al anului 2023, pentru un copil cu vârsta cuprinsă între 7-17 ani este de 3 470 de lei. Minimul de existență reprezintă volumul minimul de bunuri materiale și servicii necesare pentru satisfacerea cerințelor primordiale, asigurarea menținerii sănătății și susținerii viabilității omului, iar informația BNS în acest sens, este doar cu titlu de informare și nu una obligatorie. Un copil are nevoie și are dreptul să beneficieze de o creștere în condiții care să asigure dezvoltarea fizică, mentală, spirituală, morală și socială în mod deplin, iar condițiile se asigură de către părinți. Astfel, creșterea esențială a produselor enunțate supra au dus în mod direct și la coșul minim de existență real pentru întreținerea copiilor minori, la caz. Or, copii trebuie să se bucure nu de minimum de existență, dar de un trai decent, ceea ce presupune cheltuieli mai mari pentru întreținere.

11. A mai subliniat că, pe lângă buna dezvoltare școlară și/sau extrașcolară, nu trebuie să uităm că ne aflăm în era Tehnologiilor Informaționale, unde fiecare copil urmează să aibă și un telefon performant și un calculator. Nu se poate admite faptul că un avocat sau un judecător pentru instruire sau activitate are nevoie de telefon și/sau calculator, iar unor copii să nu le fie oferită o tehnică modernă pentru educare, dezvoltare mentală și/sau informare.

12. Succesiv, a invocat și Convenția internațională cu privire la drepturile copilului din 20 noiembrie 1989, care în art. 3 stipulează că, în toate deciziile care îi privesc pe copii, fie că sunt luate de instituții publice sau private de ocrotire socială, de către tribunale, autorități administrative sau de organe legislative, interesele superioare ale copilului trebuie să fie luate în considerare cu prioritate. În contextul cadrului normativ pertinent, a opinat că instanța de judecată urmează a reține reglementarea legală a obligației părinților de a-și întreține copiii minori care necesită sprijin material. Or, obligația de întreținere ocupă, prin finalitatea sa, un loc central în cadrul raporturilor patrimoniale dintre părinți și copii, întrucât ea a fost instituită în special pentru a asigura bune condiții materiale de creștere și de educare a minorilor. În cazul în care instanța de judecată printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă, a stabilit cuantumul pensiei de întreținere, iar situația materială a părților s-a schimbat, instanța de judecată este în drept să modifice cuantumul pensiei de întreținere, la cererea persoanei care invocă schimbarea situației materiale.

13. Astfel, reclamanta a solicitat majorarea cuantumului pensiei de întreținere de la suma bănească fixă de 1 500 de lei pentru fiecare copil, la suma bănească fixă a câte 3 500 de lei/lunar, pentru fiecare copil, în total 7 000 de lei lunar, care este o sumă reală și rezonabilă, chiar dacă nu acoperă în întregime jumătate de întreținere a copiilor, așa cum stabilește legea națională și cea internațională.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

14. Prin hotărârea din 21 ianuarie 2025 a Judecătoriei Criuleni, sediul Central a fost respinsă acțiunea, ca fiind neîntemeiată.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

15. La 21 ianuarie 2025, prin intermediul poștei electronice, Victoria Rusu, reprezentată de avocatul Liliana Munteanu, a declarat apel nemotivat împotriva hotărârii instanței de fond, iar la 26 mai 2025 a prezentat apelul motivat, solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

16. Prin decizia din 9 iulie 2025 a Curții de Apel Centru a fost admisă cererea de apel declarată de apelanta Victoria Rusu, reprezentată de avocatul Liliana Munteanu, s-a casat hotărârea din 21 ianuarie 2025 a Judecătoriei Criuleni, sediul Central, și s-a emis o nouă hotărâre, după cum urmează: s-a admis acțiunea depusă de Victoria Rusu. S-a modificat cuantumul pensiei de întreținere încasată de la Alexandru Rusu în beneficiul Victoriei Rusu, pentru întreținerea copiilor minori, xxxxx, stabilită prin decizia Curții de Apel Chișinău nr. 2a-3584/20 din 14 aprilie 2021, de la 1 500 de lei/lunar pentru fiecare copil, până la 3 500 de lei/lunar pentru fiecare copil, începând cu data adresării cererii de chemare în judecată – 21 octombrie 2024 și până la atingerea majoratului copiilor minori. S-a încasat de la Alexandru Rusu, în beneficiul statului, taxa de stat în mărime de 3 069,97 de lei, calculată din cuantumul sumei majorate a obligației de plată a pensiei de întreținere a copilului minor pe un an, de a căror plată reclamanta a fost scutită. Titlul executoriu emis în temeiul deciziei Curții de Apel Chișinău nr. 2a3584/20 din 14 aprilie 2021, urmează a fi retras și anexat la dosar fără executare.

17. Întru consolidarea soluției sale, instanța de apel a reținut că prima instanță nu a dat eficiență deplină tuturor circumstanțelor cauzei și probelor administrate, adoptând o hotărâre care nu este întemeiată pe materialul probator.

18. Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii contestate prin prisma criticilor formulate în apel și a probelor dosarului, instanța de apel a constatat că soluția de respingere a acțiunii este rezultatul unei aprecieri incorecte a probelor și al unei interpretări eronate a normelor de drept material.

19. Instanța de apel a reținut că părțile au fost căsătorite și au doi copii minori, domiciliul acestora fiind stabilit cu mama, iar prin decizia anterioară a Curții de Apel Chișinău pensia de întreținere a fost stabilită în cuantum de 1 500 de lei/lunar pentru fiecare copil.

20. Analizând cadrul normativ aplicabil, instanța de apel a subliniat că obligația de întreținere a copiilor minori reprezintă o obligație fundamentală a părinților, consacrată de Constituția Republicii Moldova, Convenția privind drepturile copilului, Legea privind drepturile copilului și Codul familiei. Totodată, a reținut că la stabilirea și modificarea cuantumului pensiei de întreținere urmează a fi avute în vedere starea materială și familială a părților, interesul superior al copilului, necesitățile acestuia și menținerea, pe cât este posibil, a nivelului anterior de asigurare materială.

21. Instanța de apel a constatat că pârâtul a confirmat că desfășoară activitate ocazională peste hotarele țării și este apt de muncă, iar toate obligațiile zilnice ce țin de creșterea, educația, îngrijirea și protecția copiilor sunt suportate de mamă. Totodată, a reținut că pârâtul nu a prezentat probe care să demonstreze

imposibilitatea reală de a achita pensia de întreținere în cuantumul solicitat, susținerile sale având un caracter declarativ.

22. Având în vedere interesul superior al copiilor, nivelul lor de trai, vârsta, necesitățile de educație, dezvoltare și socializare, precum și contribuția reclamantei la creșterea și îngrijirea acestora, instanța de apel a concluzionat că pensia de întreținere în cuantum de 3 500 de lei/lunar pentru fiecare copil este reală, necesară și corespunde nevoilor copiilor minori, fără a fi în detrimentul celuilalt părinte. În aceste condiții, instanța a considerat întemeiată majorarea pensiei de întreținere de la 1 500 de lei la 3 500 de lei/lunar pentru fiecare copil, începând cu data introducerii acțiunii și până la atingerea majoratului copiilor.

23. Prin decizia suplimentară din 5 noiembrie 2025 a Curții de Apel Centru a fost admisă cererea Victoriei Rusu privind emiterea unei decizii suplimentare și s-a încasat de la Alexandru Rusu în beneficiul Victoriei Rusu cheltuielile de judecată legate de achitarea serviciilor de asistență juridică în sumă de 5 000 de lei suportate în instanța de fond și în instanța de apel.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

24. La 29 decembrie 2025, Alexandru Rusu a depus recurs împotriva deciziei din 9 iulie 2025 a Curții de Apel Centru, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii instanței de fond.

25. În esență, în argumentarea recursului, cu reiterarea motivelor de fapt și de drept expuse anterior, recurentul a menționat că instanța de apel a încălcat și a aplicat eronat normele de drept material și procesual, pronunțând o decizie netemeinică și nelegală.

26. A explicat că instanța de apel a admis neîntemeiat apelul declarat de reclamantă și a majorat pensia de întreținere la 3 500 de lei/lunar pentru fiecare copil, fără a ține cont de situația sa materială. A arătat că din anul 2021 este căsătorit cu o altă persoană și are un copil minor născut la xxxxx, aflat la întreținerea sa.

27. A susținut că lucrează ocazional peste hotarele țării, nu dispune de casă de locuit și suportă cheltuieli pentru întreținerea noii familii, motiv pentru care nu își poate permite achitarea sumei de 7 000 de lei/lunar cu titlu de pensie de întreținere. În opinia sa, decizia instanței de apel creează o situație de risc pentru membrii familiei sale.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

28. Art. 434 alin.(1) – (2) din Codul de procedură civilă:

„Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.”

29. Art. 433 alin.(1) lit. a) și f) din Codul de procedură civilă:

„Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care: f) recursul este vădit neîntemeiat.

30. Art. 432 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;

d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Temeiurile menționate la alin. (1) lit. d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

31. Art. 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„Judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs, legalitatea hotărârii contestate prin prisma temeiurilor prevăzute la art. 432. Instanța invocă, din oficiu, neîntemeierea în proces a persoanelor ale căror drepturi sunt lezate prin hotărâre.”

32. Art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

33. Sub aspectul termenului de declarare a recursului, Completul de judecată menționează că, Curtea de Apel Centru a pronunțat dispozitivul deciziei în ședință publică la 9 iulie 2025, decizia integrală fiind notificată recurentului, la 17 noiembrie 2025, prin intermediul poștei electronice (f.d.152). Prin urmare, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că recursul declarat la 29 decembrie 2025, se consideră depus în termenul stabilit de art. 434 din Codul de procedură civilă.

34. Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (1) lit. a)-f) și alin. (2) din Codul de procedură civilă. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

35. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului urmează să însușească în condițiile Codului de procedură civilă exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

36. Completul Curții Supreme de Justiție notează, că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

37. Or, dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei contestate, iar, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are un caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

38. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție remarcă că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele ierarhic inferioare. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

39. Completul de judecată menționează că cererea de recurs nu conține o invocare clară și concretă a temeiurilor de recurs prevăzute de legislația procesuală în vigoare. Recurentul nu a indicat care dintre cazurile de casare reglementate de art. 432 din Codul de procedură civilă sunt incidente în speță și nu a argumentat în ce mod instanța de apel ar fi aplicat greșit norma de drept material sau ar fi admis încălcări esențiale ale normelor de procedură. Referirea formală la unele dispoziții procesuale nu poate suplini obligația de a indica și motiva expres cazul de recurs invocat.

40. De fapt, argumentele recurentului exprimă doar dezacordul față de concluziile la care a ajuns instanța de apel și tind la o nouă apreciere a circumstanțelor de fapt deja examinate și motivate de instanța de apel, fără a evidenția erori de drept susceptibile să determine casarea deciziei contestate.

41. Or, instanța de apel a examinat în mod detaliat circumstanțele cauzei, a analizat cadrul normativ incident, inclusiv dispozițiile Constituției Republicii Moldova, Convenției privind drepturile copilului, Codului familiei și practica judiciară relevantă, constatând că au intervenit circumstanțe noi față de momentul stabilirii pensiei de întreținere și că majorarea acesteia este necesară pentru asigurarea interesului superior al copiilor. Instanța de apel a reținut expres că pârâtul este apt de muncă, desfășoară activitate peste hotarele țării și nu a prezentat probe concludente care să confirme imposibilitatea obiectivă de a executa obligația de întreținere în cuantumul stabilit.

42. În lipsa unor erori de drept, care să justifice intervenția instanței de recurs, completul conchide că decizia atacată este legală și întemeiată.

43. În această ordine de idei, se reține că decizia instanței de apel a fost pronunțată în temeiul probelor legal administrate și al unei interpretări conforme a normelor legale incidente. Iar raționamentele instanței de apel sunt clare și coerente, reflectând o legătură directă între situația de fapt și dispozițiile legale aplicabile.

44. Din considerentele expuse, Completul de judecată conchide că cererea de recurs nu întrunește condițiile de admisibilitate prevăzute de lege și consideră recursul ca fiind vădit neîntemeiat.

45. În conformitate cu art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 alin. (1) lit. f) și art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Consideră inadmisibil recursul declarat de Alexandru Rusu, împotriva deciziei din 9 iulie 2025 a Curții de Apel Centru.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Diana Stănilă

Gheorghe Stratulat